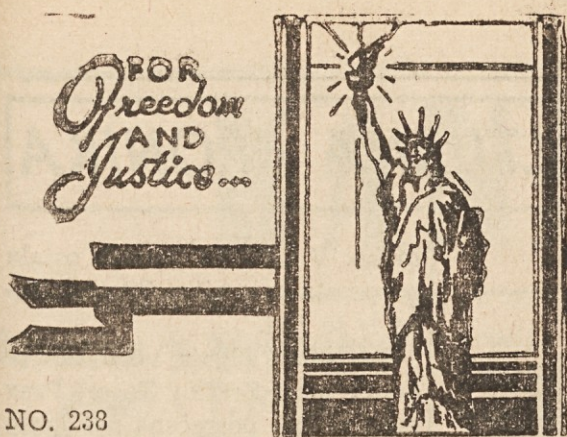

AMERIŠKA DOMOVINA

Antonia Pavlic 1-8-8
7019 — 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 112

FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

STEV. LXV — VOL. LXV

NO. 238

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, DECEMBER 12, 1967

GOP guvernerji so poslali zamišljeni

Ko se bliža čas predsedniških volitev, ne vidijo republikanski državni guvernerji pred seboj jasne poti.

PALM BEACH, Fla. — Kot vsako leto, so republikanski guvernerji imeli svojo zimsko konferenco v Floridi. Veliko so govorili o poklicnih težavah, še več pa seveda o političnem položaju v deželi. Resda se jim politična sreča smehljala, toda ne vedo, kako bi smehljaj izrabili. Najbolj jih mori vprašanje, kdo naj bi bil republikanski kandidat za predsednika v prihodnjih volitvah. Kandidatov se je javilo kar preveč, saj so v njihovih lastnih vrstah zaenkrat kar trije: Romney, Rockefeller in Reagan. Morda se bo pa še kdo oglasil. Zato je večina guvernerjev prišla do sklepa, da bi bilo najbolj, da zopet kandidira bivši podpredsednik Nixon, ki je bil te dni tudi v Palm Beach. Guvernerji ne marajo dosti za Nixona, toda vsaj vedo, kakšen je, saj so nekateri med njimi imeli z njim opravke, ko je bil Eisenhower za predsednika.

Prav takrat in prav tam je isti čas zborovalo 17 načelnikov republikanskih državnih strank. Urejevali so finance, delali načrte za volivno kampanjo in seveda govorili o vseh kandidatih in ne samo o predsedniškem. Soglasno so sklenili, naj stranka pridobi sedanjega glavnega ravnatelja Blissa, da bi ostal na svojem mestu in vodil volivno kampanjo. Po tradiciji ima namreč predsedniški kandidat pravico, da izbere svojega glavnega ravnatelja.

L. 1964 je na primer kandidat Goldwater izbral Burcha za svojega glavnega ravnatelja, kar je rodilo dosti nezadovoljnosti v republikanskih vrstah in tudi pripomoglo k Goldwaterjevemu porazu. Stališče 17 načelnikov državnih republikanskih strank je ponoven dokaz, da Bliss uživa zaupanje vseh tistih republikanskih voditeljev, ki delajo in ne samo politizirajo.

V Palm Beachu je bilo tudi par vidnih republikanskih kongresnikov. Očitno so šli tja z namenom, da preprečijo v zadržki nesporazume med guvernerji in člani kongresa, ki se pojavljajo ob vsakih volitvah. Republikanski kongresniki so seveda veliki optimisti. So trdili guvernerjem, da potrebujejo v predstavniškem domu le 31 novih republikanskih kongresnikov, pa bodo imeli predstavniki dom v svojih rokah. Seveda so prepričani, da bodo toliko mandatorov lahko z lahkoto iztrgali demokrati stranki iz rok.

Odlično črnilo

RIM, It. — Stari rokopisi kažejo, da so v srednjem veku znali izdelovati odlično črnilo, ki se je ohranilo skoraj nespremenjeno skozi stoletja.

pravi

Pretežno oblačno z verjetnostjo dežja. Najvišja temperatura 48.

Novi grobovi

Valentine Mola
Sinoči je umrl v Elder Care Nursing Home v Windsorju, O., Valentine Mola z 905 Ansel Rd., vdovec po 21. oktobra letos umrla ženi Frances, roj. Jarc. Pogreb bo iz Grdinovega pogreb. zavoda na E. 62 St. Podrobnosti jutri.

Mrs. John F. Kennedy na demokratski večerji

NEW YORK, N.Y. — V nedeljo zvečer je Mrs. John F. Kennedy prvič po smrti svojega moža prišla na kako politično prireditve. Bila je na večerji, ki jo je pripravil državni odbor demokratske stranke v New Yorku v hotelu Plaza. Prišla je v spremstvu bivšega guv. A. Harrimana in se zadržala nekaj časa pri cocktail party, pa odšla nato ob roki svaka, sen. R. F. Kennedyja v jedilnico.

Sen. R. F. Kennedy je bil poleg državnega demokratskega zastopnika v glavnem odboru demokratske stranke, vodnik cele prireditve. Pri njej sta v slogi sodelovali obe skupini v stranki, Johnsonova in Kennedyjeva. Udeležilo se jo je večje število državnih guvernerjev, senatorjev in kongresnikov.

Mrs. J. F. Kennedy je bila takoj obkrožena od fotografov in časnikarjev ter radijskih in televizijskih poročevalcev. Bila je predišče vse pozornosti in vsega zanimanja. Nekaj pozornosti je pritegnil na sebe le sen. McCarthy, ki je pred 11 dnevi objavil, da bo pri primarnih volitvah kandidiral proti predsedniku L. B. Johnsonu.

Špancec bo treba več delati

MADRID, Sp. — General Franco bi rad pred svojim odhodom naučil Špance pridnosti pri delu. Do sedaj je veljala navada, da se opoldne pretrga delo kar za tri ure, ki ga rabi španski delovni narod za kosilo in odmor. General Franco pravi, da je dve uri zadostujeta, s čemer seveda Španci niso zadovoljni. Režim misli, da bo v tem vprašanju zmagal, ne skriva pa svoje želje, da bi počasi skrajšal tudi dve uri na eno ali pa sploh na ameriški delovni čas.

Kongres se žene, da bi ta teden šel domov

Kongres bi rad ta teden zaključil svoje delo in odšel na božične počitnice, ki bi jih rad raztegnil do 15. januarja 1968.

WASHINGTON, D.C. — Kongres je v božičnem razpoloženju in se mu mudi domov. Njegovi vodniki upajo, da bodo lahko letošnje zasedanje zaključili v petek ali vsaj v soboto. Edino, kar jih lahko zadrži od tega je spor okoli sprememb v Social Security zakonskem predlogu in vprašanje pomoči tujini, ki bi jo nekateri radi še bolj omejili, kot so jo v pooblastilnem zakonu.

Liberalni senatorji se posebno pritožujejo nad popuščanjem senatnega dela konference pri sestavljanju skupnega besedila. Trdijo, da je bil sporazum dosežen na račun ubogih in groze, da se bodo borili za zavrnitev skupnega besedila v Senatu. To bi utegnilo privedi do podaljšanja debate preko za to predvidevanega časa in s tem seveda tudi zavlačivše končanja zasedanja. Posebno jih jezi, da zakonski predlog omejuje število podpiranih otrok v vsaki državi na to v tekočem letu. V kolikor jih bodo posamezne države temu številu dodale, bodo morale za nje plačevati le iz svojih sredstev brez prispevka zvezne vlade.

Vprašanje pomoči tujini je težavno zaradi velike razlike. Senat je pretekli teden odobril 2.73 milijona, 520 milijonov manj, kot je predložil predsednik, pa 534 milijonov več, kot je v ta namen odobril Dom.

Kongres mora izglasovati še tudi sredstva za vojno proti revščini. Pooblastilni zakon predvideva za ta namen 1.9 milijona, toda nakazalni zakon po sodbi kongresnika G. Mahona, načelnika Demovega nakazalnega odbora, ne bo šel preko 1.6 milijona.

V tekočem proračunskem letu je Kongres izglasoval vsa finančna sredstva, potrebna za vojskovanje v Vietnamu, povsod drugod, pa je odločil, kar je le mogel. Do neke mere je bil širokogruden le pri glasovanju

Konservativna koalicija pokvarila nove pokojnine

WASHINGTON, D.C. — Kdor je sledil razpravam o novih pokojninah v Social Security je lahko že poleti ugotovil, da je senat veliko bolj socialno misleč kot predstavniški dom. V senatu so imeli za potrebe naših zavarovancev veliko več smisla kot v predstavniškem domu, zato so v senatu izglasovali tudi boljše zakonsko besedilo kot v domu.

Senat je bil za 15% povišanje pokojnin, predstavniški dom pa le za 12.5%. Senat je želel, da nove pokojnine obveljajo čim prej, dom jih je porinil šele na pomlad. Da ima predstavniški dom tako malo smisla za starostno zavarovanje, je treba pripisati konservativni koaliciji republikanskih in reakcionarnih južnih demokratskih kongresnikov.

Ta koalicija je v domu izglasovala zakon, v skupni kongresni konferenci pa uveljavila svoje stališče: upokojenci bodo dobili le za 13% višje pokojnine in še to povišanje bo stopilo v veljavo šele koncem februarja. Ako ne bi republikanci in južni demokratje potegnili skupaj v domu, bi zakon dobil drugo podobno.

Da bo ironija popolna: ravno isti teden, ko je Kongres izglasoval veljavo novih pokojnin z marcem leta 1968, je pa izglasoval povišanje plač nekaterim federalnim uradnikom, kar za nazaj od 1. oktobra. Kot se vidi, so v očeh Kongresa upokojenci državljani "posebne vrste".

Sovjetsko svarilo ZDA

MOSKVA, ZSSR. — Včeraj je uradna poročevalska služba TASS izdala izjavo vlade ZSSR, v kateri svari ta Združene države pred "močnim odgovorom" na kak morebitni ameriški vdor v Kambodžo ali na blokiranje njene obale.

Izjava obdoljuje Združene države namene poslati njihove čete v Laos, skozi katerega vzhodni del vodi znana Ho-Ci-Minhova pot iz Severnega Vietnama v Južni.

o višjih plačah vojakom in civilnim uslužbencem zvezne vlade.

AFL-CIO PODPRLA VLADO V VIETNAMSKI POLITIKI

Zborovanje AFL-CIO v Miami Beach v Floridi je z veliko večino podprlo resolucijo, ki se zavzema za politiko predsednika L. B. Johnsona v Vietnamu.

MIAMI BEACH, Fla. — Nekaj delavskih vodnikov se je upiralo resoluciji, ki je bila predložena konferenci AFL-CIO v podporo politiki zvezne vlade v Vietnamu. Ogromna večina delegatov je glasovala za resolucijo in javno zavračala ugovore njenih nasprotnikov. Proti glasovanju o resoluciji je nastopil Charles Cogen, predsednik Ameriške federacije učiteljskega. Po njegovem, naj bi se AFL-CIO ne vmešavala v spor okoli vojskovanja v Vietnamu, ker je v tem vprašanju splošna ameriška javnost tako močno razdeljena. Delegati so glasno kazali svojo nevoljo nad tem predlogom. Za resolucijo o podpori vladni politiki o Vietnamu je glasovala ogromna večina okoli 1000 delegatov, ki zastopajo 14.3 milijone organiziranih delavcev v ZDA.

V razpravo o resoluciji je posegel sam predsednik G. Meany, o njej je govorilo še kake pol ducata drugih glavnih vodnikov AFL-CIO. Americo Toffoli, tajnik-blagajnik Delavskega sveta v Coloradu z 66.000 člani, je predložil, naj se konferenci prebere resolucija 522 delegatov na zborovanju delavskih vodnikov za mir v Chicagu, ki se zavzema za ameriški umik iz Vietnama. Čeprav je konvencija glasno protestirala proti predlogu, je G. Meany kljub temu dovolil, da se resolucija prebere. Pripomnil je, da je izjavo bral pred zborovanjem v Chicagu v Sunday Worker, uradnem glasilu Komunistične partije. Po njegovem je bilo mirovno zborovanje v Chicagu zasnovano v — Hanoiu.

Dva delavska vodnika, ki sta organizirala mirovno zborovanje v Chicagu, pa na njem nista govorila, sta označila Meanyjeve izjave za neresnične in žaljive.

Med 6 delegatov, ki so glasovali proti resoluciji v podporo vladne politike v Vietnamu je bil tudi Sam Pollock, predsednik Okrožne unije mesarjev 427 v Clevelandu.

G. Meany, tajnik-blagajnik W. Schnitzler in 27 dosedanjih podpredsednikov so bili znova izvoljeni na svoja dosedanja mesta.

— Tri od štirih ameriških farm pridelujejo žito.

Iz Clevelanda in okolice

Zalostna vest — Urednik Glasila KSKJ Ivan Račić je dobil sporočilo, da mu je 30. novembra umrla v Zupeči vasi pri Cerkljah ob Krki 89 let stara mati Frančiška Račić, roj. Obreza. Njen mož Janez Račić je umrl 14. januarja letos, zapustila pa je poleg sina Ivana Račića v Clevelandu še hčerko Zalko, por. Zupan, doma na posestvu sina Toneta Račića, v Tržiču na Gorenjskem hčer Anico, por. Brezar, v Sudburyju, Ont., Canada, pa sina Lojzeta, na obeh straneh oceana pa tudi 20 vnukov in 20 pravnukov. K večnemu počitku so jo položili 2. decembra na cerkljanskem pokopališču poleg njenega moža. G. Ivan Račić je bil letos v poletju doma na kratkem obisku in je svojo mater po 47 letih dobil še živo in kljub visokim letom še bistro.

Glavna letna seja —

Klub slovenskih upokojencev na Holmes Ave. ima jutri, v sredo, ob enih popoldne važno letno sejo v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Na seji bo volitev odbora za leto 1968 in razgovor o pripravah za veselico, ki bo 4. februarja. Po seji božičnica z brezplačno večerjo in pižajo za vse člane in članice ob prijetni glasbi na lastnem magnetofonu. Vsi vabljeni!

V bolnici —

John Rebol, 18220 Eastpark Drive, je v Euclid Glenville bolnici, soba 818. Obiski so dovoljeni.

Bonin bodo ZDA vrnille Japonski

TOKIO, Jap. — Zunanji minister Takeo Miki je dejal, da pričakuje japonska vlada, da bo v februarju prihodnjega leta podpisala z vlado Združenih držav dogovor o vrnitvi otoka Bonina v japonsko upravo. Otok imajo Združene države zaseden od druge svetovne vojne.

Novi časi in razmere

Poroke so postale tako drage, da je sedaj največkrat oče neveste tisti, ki se ob poroki joka.

Zadnje vesti

BOMBAY, Ind. — Vrsta potresnih sunkov v Zahodni Indiji je napravila hudo škodo v Bombaju in okolici ter na področju južno od tod. Do 100 ljudi naj bi bilo mrtvih, okoli 1000 ranjenih, 10.000 pa brez strehe.

AUCKLAND, N. Z. — V Novi Zelandiji imajo za okoli 600 milijonov dolarjev neprodane volne. Radi bi se jo odkrižali, pa iščejo kako. Sedaj je Oddelek za znanstvena raziskavanja v Wellingtonu objavil, da so volno predelali v hrano, ki je bogatejša na proteinih kot meso. Zal ta nova hrana ni posebno okusna.

NEW YORK, N.Y. — Ko se je znani glasnik in propagator črne sile S. Carmichael včeraj vrnil domov s svoje 5-mesečne poti po svetu, na kateri je obiskal Kubo in Severni Vietnam, so mu takoj vzeli potni list. Ali ga bodo tudi pozvali na odgovor zaradi pozivanja k državljski vojni in k porazu ZDA v Vietnamu, je še neteljeno.

Razprava proti literatom v ZSSR odložena

MOSKVA, ZSSR. — Včeraj bi se morala začeti razprava proti štirim mladim literatom zaradi "blatenja Sovjetske zveze". Obtoženi so javno branili svobodo izražanja in se zavzemali za obsojene Sinjavskega in Daniela. Pisali so svoj literarni list in ga dajali brat svojim prijateljem in znancem.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 238 Tuesday, Dec. 12, 1967

Temne strani blagostanja

Sicer to vprašanje spada bolj na moralno polje kot v politiko, pa vendarle je važno tudi za politično življenje, če ne na vseh pa vsaj v nekaterih pogledih.

Blagostanje najprvo človeka pomehkuži. Odvadi ga napornega življenja. Ga sili, da skuša doseči vsako stvar s posvetnimi pripomočki, največ z denarjem. Tako postane denar tisto sredstvo, ki naj služi vsem socialnim akcijam. Tipični so v tem oziru naši javni proračuni. Vse njihove postavke se vrtijo okoli denarja. Pa vendar želijo tisti, ki so pomoči potrebni, le prepgosto tudi nekaj drugega, hočejo imeti poleg sebe človeka, ki čuti z njimi, ki jih skuša razumeti, ki bi jim rad pomagal z drugim in ne z denarjem.

Take zlate duše srečamo le redko v našem življenju. Včasih vidimo, da jih ni nikjer, niti v družinskem življenju. Zmeraj bolj poredko slišimo vprašanje, kdo me ima pa rad, zmeraj sili v ospredje vprašanje, kdo mi bo dal denar. Tako se zgodi le prevečkrat, da blagostanje razkraja družinsko življenje: kjer je dosti denarja, tam se vse žrtve merijo z dolarji, vrednost osebnih žrtv pada na ničlo. Stanovanje opremljeno z vsemi modernimi tehničnimi pripomočki, polni hladilniki, avtomobili v garažah, vse to nam je v veselje, toda nas obenem tudi pomehkuži. Kakor hitro se pojavi nevarnost, da je treba osebno kaj žrtvovati, se pa skrijemo, se izmikamo, skušamo našo vest pomiriti z denarnimi prispevki. Zato smo pa tudi otopeli za usodo svojega bližnjega. Padel je človek ob avtomobilski cesti; na stotine avtomobilistov drvi mimo in nikomur ne pade v glavo, da bi se ustavil. Leži človek na pločniku, komaj vsaki deseti se zmeni zanj. Postali smo preveč sebični, ker se nam predobro godi.

Mehkužnost in sebičnost, ki izvirata iz blagostanja, se čutita tudi v javnem življenju. Zmeraj težje je dobiti ljudi, ki se hočejo žrtvovati za ta ali oni posel brez pričakovanja odškodnine v denarju, časti, vplivu, hvali itd. Zmeraj manj se zavedamo naših dolžnosti do skupnosti. Če jih pa spoznamo, se jih najraje znebimo s materialnimi žrtvami. So pa slučaj, kadar to ni mogoče. Od obvezne vojaške službe se na primer ne moremo odkupiti, zato se ji hočejo izmakniti na vse mogoče načine. Pri tem igra blagostanje veliko vlogo. Poglejmo samo v Vietnam! S kakšno zagrinjenostjo se tam borijo proletarski Vietnamci. Resda hrabrosti ne manjka tudi našim četam, toda v požrtvovalnosti se pa z vietnamskimi vojaki ne morejo meriti.

Blagostanje rodi tudi zaljubljenost vase. Nikjer ni toliko nečimrnosti kot med premožnimi in bogatimi sloji, nikjer ni toliko nepotrebne tekmovanja za prazne stvari kot ravno med njimi. Kar ima ena bogata družina, mora imeti tudi druga; naj bo potrebno ali ne. Drugi se zopet zaverujejo v ugled in plačajo zanj vsako ceno, se pač ne zavedajo, da je največji vreden tisti ugled, ki ga za denar ne moreš pridobiti. Blagostanje nas tudi zapelje v prepričanje, da je vse dovoljeno, kar se da doseči z denarjem. Z denarjem se da kupiti celo nesrečo svojega bližnjega. Kolikokrat to lahko dožene na raznih kriminalnih procesih, pa se nad tem nihče ne razburja.

Blagostanje pa menja tudi značaj celih narodov. Iz zgodovine je znana resnica, da je že veliko narodov propadlo radi svojega blagostanja. So se pomehkužili, razvabili, so zgubili smisel za narodne ideale, so se vtopili v lagodno življenje, pa je prišel čas z njihovimi sovražniki in jih pokopal. Predzrna bi bila misel, da se to ne bo več dogodilo. Resda so danes časi drugačni, da je tehnika vojskovanja hudo napredovala in da si bogati narodi lahko privoščijo vojno opremo, ki je drugi ne morejo kupiti ali proizvajati. Toda ravno v Vietnamu vidimo, da materialno orožje še ni vse. Saigonske čete so na primer tehnično veliko bolj opremljene kot hanojske, pa vendar jim niso in ne bodo kos. Jim vsaj zaenkrat manjka pravega duha za vojskovanje. To se zgodi lahko tudi vsakemu drugemu narodu. Si lahko oskrbi vse, kar je tehnično potrebno za vojskovanje, pa bo vendarle podlegel, ker je njegov sovražnik sicer na slabšem glede orožja, toda na boljšem glede duha, zavednosti, discipline, požrtvovalnosti, hrabrosti itd. Razlika med Atenci in Špartanci se lahko še zmeraj ponovi, seveda v čisto drugi obliki.

Iz tega lahko izvajamo samo en nauk: narodi z velikim blagostanjem naj si dvakrat premislijo, predno se spustijo v vojno. Naj ne mislijo samo na rakete, atomske bombe, vojno letalstvo, naj presodijo tudi, kakšne so moralne vrednosti in prednosti bodočega sovražnika, drugače se bodo urezali, kot se je Amerika v Vietnamu.

Če navajamo vse temne strani blagostanja, to ne pomeni, da smo proti njemu. Ravno narobe: mislimo, da je človeški rod dolžen, da dviga svoje blagostanje, toda ne sme ga omejiti samo na materialno plat, mora misliti tudi

na duhovno. Če bo zanemarljivo duhovno, ga čaka težka preiskunja ali morda celo katastrofa v dnevih, ki bodo odločevali o njegovi usodi.

Zal so pa naši časi taki, da ob velikem materialnem napredku vidimo le malo duhovnega. Dočim se blagostanje razvija naravnost bohotno, se duhovni napredek žviža v krčih in pada iz ene krize v drugo. Svet pa zastoj čaka na rešenika, ki bi mu kazal pot iz te slepe ulice. Večina človeškega rodu se tega zaveda in je nesrečna. Srečni so pa tisti, ki najdejo v svoji veri "pot, resnico in življenje". So obvarovani vsaj pred glavnimi prepadi, ki jih ustvarja naše kolektivno in posamično blagostanje. Geslo "ne samo od kruha" je lepo, toda pravilno ga moremo razumeti le takrat, kadar ga presojamo z vidika, ki sega preko materialne plati našega bivanja.

Mnenja in vesti

iz Železnega okrožja

Piše Andrejček.

DULUTH, Minn. — Razmere vseh vrst se zadnje čase zelo hitro spreminjajo. To velja za gospodarske, kulturne, politične in socialne razmere. Pravijo, da to povzroča vsestranski preobrat v tehniki, ki vozi skozi zadnje čase s hitrostjo, ki ji je mogoče komaj slediti. Ta preobrat zahteva novih ljudi, izurjenih, da razumejo vse novo, ki se pojavlja drugo za drugim. Za vse to je pa treba pripravljati in vežbati stalno nove ljudi, nove mehanike, ki niso več mehaniki večerajšnega tipa — ampak sedanjaki mehaniki in strojniki. Biti morajo že skoro nekaki izšolani inženirji za to ali ono stroko, drugače ne morejo obratovati kompliciranih strojev pri delu njihovih poklice. Zato in odtod je zadnja leta vedno močnejše povdajanje staršem in mladini: V šole, da se pripravite za življenje, ki ima zdaj drugačnejše zahteve, kakor pa ga je imelo večerajšnje življenje.

Po modernih tovarnah, kjer proizvajajo vsake vrste stroje, aparate za vse vrste poklice, ne morejo postaviti k strojem neizurjene in nepoučene ljudi. V osnovah računstva in mer ter v poznanju lastnosti raznih elementov, itd., to dajejo nekaj učencem že osnovne in navadne obrtne šole. Za odgovornost obratovanja strojev, je treba že višjih študij. To nam pove, da kako važen je v sedanjih časih opominjajoči klic: Mladina v šole! Večbajte se danes za jutri! Ko bodo zahteve po izobrazbi še večje!

Boljšje dote ne more dati svojim otrokom nihče, noben oče ne mati, kakor če jih izšolajo za bodočnost. Na svetu vse prepače od časa do časa, veljava denarja, vrednost v blagu — le kar ima kdo kakega znanja v glavi, ki mu ga more dati le šola v mladih letih, to ostane, to je naložen kapital v lastni glavi vsakega in nihče mu ne more vzeti, nobena slaba gospodarska ne druga politika. Kapital je to, ki ga lahko uporabi kadar je potrebno.

*** NASE MINNESOTSKO VREME** postaja že bolj hladno zadnje tedne. Je navadno tako pri nas, da z novembrom dobimo navadno že belo odejo, mrzli valovi severa pa potisnejo svoje sape med nas in najboljše obramba proti temu je topla peč, pa gorak kožuh. Tako je že od nekdaj tod okrog; pritožiti se glede tega ne vemo kam.

*** USLUŽBENCI ST. LOUIS OKRAJA** bodo dobili povišane plače. Okrajni odbor je te dni odglasoval povišanje za 25c na uro.

Zaposlitev delavcev je navadno v zimskih sezonah pri nas v Minnesoti nižja, kakor v poletnem času. Vzrok temu je največ to, ker pozimi radi hude zime pristanjšča zamrznejo. Odpirati se začne še le ko pride pomlad, odtajanje ledu po in ob pomolih.

V bližnjem Colerainu bodo v kratkem ustavili obrat, tako objavljajo Pickands Mather & Co., tvrdka. Podjetje bo prodano Pacific Isle Mining Co., Nova tvrdka bo baje odprla rudnik pri-

hodnje leto enkrat proti pomladi. Po tej okolici je v prejšnjih letih še pred prvo vojno delalo v rudniku in drugod mnogo naših rojakov.

*** OBČINSTVO O S M E G A KONGRESNEGA DISTRIKTA** je dalo priznanje svojemu zastopniku, Johnu Blatniku, ki jih že 25 let zastopa v zveznem kongresu v Washingtonu. Kongresnik Blatnik, slovenski sin rodom iz Chisholma, je obhajal v septembru 25 letnico njegovega uradovanja v kongresu. Pred 25 leti je bil izvoljen in vse odtod uspešno deluje kot tak. V osmi kongresni distrikt, v katerega spada velik del našega Železnega okrožja, spada okrog 105 tisoč mest, večjih in manjših ter vasi in občin. V Duluthu se je zbralo okrog 5.000 raznih zastopnikov omenjenih krajev v Arena-Auditoriumu. Navzoč je bil tudi podpredsednik Z. D. Humphrey, ki je v njegovem govoru naštel in poveljeval delavnost in zanimanje slavljenca za dobrobit njegovega okrožja. Bila je velika proslava. Duluth Herald je omenjal, da bi težko kaka taka proslava celo v Minneapolisu pritegnila toliko udeležencev, kakor je baš ta.

Za Slovence so take vesti prijetne, ki govore o sinovih slovenskih staršev, ki se odlično uveljavljajo na visokih položajih Z. D. Čast jim!

*** NA POLITIČNE ASPIRANTE**, na njih gibanja in ponujanja, da bi nam prodali njihove politične modrosti, gledamo v Minnesoti skozi naša lastna očala. Te so izdelane po formulah naših gospodarskih potreb, ki se pojavljajo na poljih delavske in farmerske politike. Minnesota je znana kot farmerska pokrajina in gori po našem okrožju kot dežela rud in lesa. Večino tvori torej farmarstvo in delavstvo. To pove, odkod, iz česa in zakaj se je rodila Farmerska Delavska Stranka. Skozi njo in z njo se borijo delavci in farmarji za svoje interese. Druge stranke so med nami v manjšini, dasi imajo nekaj pristašev.

Te zadnje mesece se hodijo med nas zelo ponujati demokrati, republikanci in še nekaj drugih. Sprejemamo jih z odprtimi očmi in odprtimi ušesi. Predno bi jim kaj zaupali, bi jim pa povedali, da naj najprvo pokažejo z dejanji, da bi videli, če so vredni našega zaupanja. Preveč skušenj smo že imeli v preteklosti s takimi aspiranti. Pred volitvami besed in obljub veliko — po volitvah pa nič dejanj. Taki so naši zaključki o njih.

*** NOVI GROBOVI:**

— V Hibbingu so pred nedolгим pokopali 80 let staro Mrs. John Polich.

— Na Aurori pa je pred kratkem umrl 83 let stari John Virant, ki je bival na naslovu 320 W. 2nd St.

— Na Virginiji pa so pokopali iz cerkve Presv. Srca 21 let staro Rudolfa J. Spolar. Pokojnik je pohajal v Bemidji State College. Na lovu se je obstrlel, kar je posledica smrti, pravi poročilo.

Vsem pokojnim mir in pokoj,

a žalujočim sorodnikom pa sožalje!

— Poročila v lokalnih listih so o smrtnih slučajih zelo kratka in nepopolna. Samo ime, pa starost, včasih še starosti ne omenjajo. Sorodniki naj poročevalcem lokalnih listov dajo v takih slučajih malo več informacij. Kdo so umrli, odkod, itd.

Naj zadostuje za enkrat, pa še drugi kaj. Vse čitatelje lepo pozdravlja

Andrejček.

Misijonarji-nedržavljeni bodo morali iz Indije

CLEVELAND, O. — Že nekaj časa ni bilo v Ameriški Domovini pisanje o naših misijonarjev v Indiji. Sedaj jih imamo spet nekaj. Toda vsebina ni bila še nikoli tako huda, kot je tokrat.

P. Stanko PODERŽAJ piše: "Kakor ste morda že zvedeli, smo ravno zdaj v hudi krizi: Indija se brani tujerodnih misijonarjev. Iz Delhija je bil izdan nalog, da nam dovoljen za bivanje v deželi ne bodo več obnavljali. Mene od Slovencev sicer to ne zadene, ker sem indijski državljan, zadene pa vse druge moje sobrate. Vsega skupaj bo zadelo naslednje število misijonarjev: 43 jezuitov, 25 salezijancev, 50 drugih vrst redovnikov-misijonarjev in okrog 60 sester. To so številke, ki se nanašajo samo na kalkutsko nadškofijo. Kakšna katastrofa! Rabimo dosti molitve, da se vsaj v zadnjem trenutku kaj spremeni in ukaz vsaj nekoliko omili."

Če mi bo mogoče, bom še kaj od tukaj poročal. Rdeči vpliv raste. V Bengaliji imamo takorekoč rdečo vladu. Vse je razburjeno, lačno. Ljudje stradajo, zlati tisti na deželi, ki nimajo svojega pridelka. In to so skoraj vsi naši ljudje. Imovitih, tudi srednje, je malo. Do decembra bo zelo hudo. Tukaj so oči vseh uprte v misijonarja, a zaradi novih odredb in homatij ni več tiste pomoči kot svoj čas. Ko le ne bi bila ustavljena v najbolj kritičnem času za nas. Rojakom se zelo priporočam v vsakršno pomoč."

V drugem pismu, napisanem nekaj dni na zgornjim, pa piše p. Poderžaj v zvezi z nevarnostjo, ki grozi tujerodnim misijonarjem v Indiji še tole: "Božji načrti so dostikrat nam nerazumljivi. Nekoč jih bomo razumeli. Zelo Vam misijon priporočam v vsakršno pomoč, posebnost duhovno. Rdeče morje nam grozi ne samo od zunaj še bolj od znotraj. Tudi na desno so nevarnosti, neposredno še večje. Memento!"

P. Lojze DEMŠAR pa nam v pismu od 5. t.m. tozadevno sporoča naslednje: "Tukaj se stvari nekam čudno pletu. Moglo bi priti od tega, da nas vse veni pošteno. "Spokati" bomo morali svoje stvari in iti kam drugam. Svet je velik in dela za nas povsod dosti. Slovenci jezuiti sedaj gredo v Zambijo v Afriki. Bomo šli še mi tja in se zopet enega jezika naučili, itd.

Kot bralci AD že vedo, je bil p. Demšar letos na obisku v domovini in je v svojem pismu o tej tole zapisal: "Lepa je naša slovenska domovina, res lepa. Kar težko mi je bilo ločiti se od nje, saj je prej nisem dosti videl, ker sem bil le doma in doma pomagal na polju. Sedaj sem je videl nekaj več.

S. J.

Velik pridelek

ATLANTA, Ga. — V zadnjih 30 letih pridelajo v ZDA toliko breskev, da jih pride na vsakega prebivalca povprečno 22 funtov letno.

— Polovico vse površine Ni-zozemske leži nižje od morske površine.

Vaška Venera

CLEVELAND, O. — V nedeljo, 26. novembra, je dramsko društvo Lilijs postavilo na oder v Slovenskem narodnem domu na Holmes Ave. burko Vaška venera. Dejstvo, da slovenski človek pogreša igranje in prikazovanje življenja na oderu, je prišlo do izraza tudi to pot, zakaj dvorana je bila zelo lepo zasedena. Toda zdi se mi, da bi ob dejstvu morala živeti tudi skrb, da bi za redke igre, ki jih imamo, skušali odbrati kar se da dobre stvari. Za pustni čas je primerno, če vzamemo tudi manj posrečeno burko, drugače pa je škoda, da se dobri igralci mučijo s stvarjo, ki spada že v davno preteklost. Mislim, da bi se namesto burke dalo dobiti dobro komedijo, naj omenim Glavni dobitek, ki smo ga sicer pred dolgimi leti že videli, pa bi tudi zdaj gotovo odtehtal vrednost Vaške venera.

Igralci so iz burke ustvarili, kar se je pač ustvariti dalo. Gospodarja Tička, ki v družini nima besede je postavil Avgust Dragar. Dober, star igralec je, okreten in tudi to pot je bil. Lepo mu je pomagala kot pravi hišni gospodar žena Cecilija, ki ima prvo in zadnjo besedo. Igrala jo je Julka Zalarjeva. Njuno hčer Majdo je predstavljala Zdena Zakrajškova. Igrala je prijetno. Njene visoke misli so poganjek tujih ljudi, tako tudi misel, da bo vaška venera, čeprav sama ne ve dobro, kaj naj

to bo. V srcu je vendar ostala preprosta in v njem Brulčev Tone le še živi.

Gospoda Čičigoja, veseljaka, je dobro igral Srečko Gaser. Prav tako je bila posrečena nekdanja njegova dobra znanka Filomena Čičigoj, ki jo je predstavila Jelka Pretnar. Hlapca Poldeta je igral Ivan Hauptman. Niti ni bil hlapec, v vojaških letih ga je imel gospod Čičigoj in nanj pozabil kakor na Filomeno tudi. Deklo pri gospodarju Tičku je igrala Marinka Hočvarjeva. Bila je že parkrat na oderu in se mi zdi, da se dobro nareja. Ima lep in razločen glas in dobro izgovorjavo, kar je za oder veliko. Tudi nastop ima prijeten.

Režijo je imel v rokah Ivan Jakomin. Ustvaril je iz igre, kar se je pač dalo. Sepetalca je opravil Miro Odar, za maske je skrbel dr. Pavlovčič, za oder pa Slavko Štepec. Kar sem vedno rad zapisal in zapišem tudi to pot: skrb za lepoto odra pri Lilijskih prireditvah je vredna vse pohvale.

Današnji čas je pretkan z zabavami, ki so tudi potrebne. Čez dalje bolj pa se pozna, da bodo zabave prerasle vse drugo. In to bi bila škoda. Mislim, da bi ne bilo napak, ko bi igralske skupine segle v stiski za igre tudi po tistih igrah, ki so bile na odrih pred desetimi leti in so imele vsebino. Prepričan sem, da je dobremu igralcu mnogo lažje igrati nekaj, v čemer vidi neko ceno, kakor pa igrati nekaj, kar je preračunano samo na afekt. Zapišem to z najlepšimi željami, ker sem vesel, da pri Lilijskih igralcih še živi volja in nazadnje — z njih delom sem zvesto desetletje živel.

Karel Mauser

IZ NAŠIH VRST

MILWAUKEE, Wis. — Dragi g. urednik! Priloženo Vam pošiljam denarno nakaznico za Ameriško Domovino, s katero sem zelo zadovoljna. Le moje zdravje je na žalost bolj slabo, oči mi pešajo, noga me boli, da komaj pridem po stopnicah, k svetli maši me pa pelje moj sin, drugače ne bi mogla več v cerkev. Kaj hočemo, leta so se nam nabrala in treba bo misliti na slovo od tega sveta in oditi za našimi dragimi.

Vsem skupaj voščim vesele božične praznike in srečno novo leto. Zbogom in pozdravljeni! Vaša naročnica

Louise Persha

*** * ***
DEMOPOLIS, Ala. — Cenjeno uredništvo! Prejel sem Vaše ljubeznivo sporočilo, da mi bo naročnina potekla. Takoj Vam pošljem ček za obnovo iste za eno leto. Ameriško Domovino imam rad. K meni prihaja že dolgo časa in navadil sem se na njo. Vendar bi Vas lepo prosil, če Vam je mogoče pomagati, da bi jo bolj redno prejemal. Zadnje čase se dogaja, da list izostane kar po cel teden. Prosim posredujte pri pošti.

Novic iz mojega kraja Vam ne morem poročati, vsaj takih ne, za katere bi Vi že ne vedeli. Slovenski naseljenci tukaj so večinoma pomrli, le par nas je še razstresenih tu pa tam po Alabami.

Lepo pozdravljam uredništvo in upravo, naročnike in čitatelje našega dragega lista Ameriške Domovine, katerega naročnik hočem za vedno ostati.

Vsem skupaj prav vesele in zdrave praznike!

John Miklic

*** * ***
IMPERIAL, Pa. — Spoštovani! Oprostite, da sem malo pozna z nakazilom naročnine. Poleti mi je umrl mož, nato pa sem nesrečno padla in si zlomila

bok, da sem še vedno v vozičku. Prilagam naročnino za eno nadaljnjeto leto. Vam želim mnogo uspeha in Vas lepo pozdravljam!

Mary Pogan

*** * ***
TORONTO, Ont. — Spoštovano uredništvo! Zopet Vam pošiljam enoletno naročnino za Ameriško Domovino, katero z veseljem čitam in tudi dovolj redno prejemam.

Lepo pozdravljam vse sodelavce v uredništvu, vse dopisnike in tudi vse čitatelje. Želim Vam vesele, blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto 1968.

Tine Sušnik z družino

*** * ***
PHOENIX, Arizona. — Spoštovani! S priloženim čekom obnavljam naročnino za nadaljnjo pol leta. Zadnje čase se mi nič kaj dobro ne počutim in tudi težko čitam. Upam, da se mi bo zdravje kmalu zboljšalo, nakar se Vam zopet oglašim.

Z Ameriško Domovino sem zelo zadovoljna in jo rada berem. Tudi dostava je v redu. Hvala za ves trud, ki ga imate v izdajanju slovenskega lista.

Vam, vsem naročnikom in so-trudnikom želim prav vesele božične praznike in srečno novo leto.

Lepo pozdravljam!

Mrs. Lucy Glavac

*** * ***
BARBERTON, O. — Spoštovana Mrs. Debevec! Tukaj Vam pošiljam naročnino za pol leta. Ameriška Domovina mi prinaša mnogo veselja in zadovoljstva. Je dober list in ga toplo priporočam.

Vsem skupaj želim vesele božične praznike, srečno in zdravo novo leto.

Mary Zakrajsek

*** * ***
WICKLIFFE, O. — Cenjeni! Prav lepa hvala, da ste počakali na naročnino, katero Vam danes pošiljam. Vsem želim vesele božič in srečno novo leto.

Vaša naročnica

Mrs. Mary Kapel

KANADSKA DOMOVINA

Božičnica v Slovenskem domu v Torontu

TORONTO, Ont. — Ze nekaj dni gore po milijonskem vele-mestu Torontu božične lučke, na vogalih so se pojavile zelene smrekice, po trgovinah je naval, po pisarnah pa štejejo dneve do obletnice Kristusovega rojstva. V duhu Božiča smo.

V Slovenskem domu pripravljata Društvo Slovencev in Slovenska telovadna zveza skupno BOŽIČNICO za 17. decembra popoldne. Prikazali bomo sv. Miklavža in parkeljne ter nekaj petja in dramatike. Sv. Miklavž bo obdaroval tudi vse navzoče otroke. Lansko leto je tak večer priredila STZ z velikim uspehom.

Slovenski dom bo serviral večerjo po končani prireditvi vsakomur, ki si jo bo pozelel. Darila sprejemajo pred predstavo v garderobi. Vsi ste prisrčno vabljeni. Čisti dobiček pojde za Slovenski dom.

Moose banket, ki ga redno vsako leto prireja Slovenska telovadna zveza, bo 27. januarja. Opozarjamo vse cenjeno občinstvo, zlasti številne slovenske lovce, da si rezervirajo ta dan. Igral bo orkester Slavček. Meso sta letos darovala ing. F. Grmek in L. Podgornik. Oba moosa sta ustrelila v Elk Laku, ko sta lovila jeseni iz kože STZ. Meso bo letos še posebno okusno, ker sta bila oba moosa mlada. Pečenko bo pripravila ga. Hacetova.

Od STZ lovec sta bila letos tudi uspešna I. Ambrožič, ki je ustrelil moosa-bika za Timmen-son in A. Dolenc, ki je podrl dva jelena v Bancroftu na lovski farmi. Oba moosa seveda čestitamo!

G. Lino Podgornik, dolgotrajni član STZ, odbojkaš, lovec in atlet, se je oženil v soboto, 2. decembra z gđ. Mary Semelmen sli kakor smo jo imenovali v Bancroftu "Marjanco". Slavje je bilo v Slovenskem domu zvečer ob priliki banketa. Mlademu paru vso srečo in obilo blagoslova v zakonskem življenju.

STZ — Toronto

Umrli so Levičnikov oče

TORONTO, Ont. — Pred kratkim je prispela v Toronto žalostna vest, da je umrl v vasi Gabrje, v župniji Dobrova, ugledni posestnik Jože Zorc — Levičnikov oče. Bil je to mož vere, ki je živel v obilni molitvi in zaupanju v pomoč božjo, v skrbi za svojo obilno družino ter v ne-nehnem delu na lepo urejenem posestvu. Bil je vzor — pravi vzorec — res dobrega katoliškega moža.

V javnost in ospredje ni silil. Bil je pa ponovno večkrat izvoljen v občinski odbor, kjer je bil potem oddeljen v druge gospodarske podobore, katerim se je posvečal z vso resnostjo. Ker je bil skrajno nesebičen, natančen in resničen, je bila njegova beseda vpoštevana, njegov nasvet z odobravanjem prevzet. Ko sva se večkrat vračala od raznih sej že v poznih polnočnih urah, sva pri gabski cerkvi, kjer se je najina pot proti domu ločila, stala še uro ali več ter iskala prave rešitve za to ali ono zadevo. In v takih pogovorih sem šele spoznal prijatelja do dna, kako globoko veren in dober človek je bil.

Posestvo je imel lepo, moderno urejeno. Bil je umen sadjar

Gramofonske plošče

SLOVENSKE IN DRUGE
uvožene iz starega kraja.
Največja izbira na tem
kontinentu!

Zahtevajte brezplačne kataloge
v svojem jeziku!

COMET RECORDS

555 St. Clair Ave. W.
Toronto, Ont., Canada

in čebelar. Za vse se je zanimal, v vsem se je razumel. Njegovo vzorno gospodarstvo je bilo znano po vsej okolici. Imel je pri hiši uslužbenca in pozneje so mu bili tudi otroci v pomoč, ko so doraščali, a vedno je bil sam prvi pri delu. Vendar je pa pri vsem, nikdar postorjenem delu dobil prilike, da je poleg druge vsakdanje molitve pokleknil pred kip Srca Jezusovega, ki ga je imel postavljenega poleg družinske sobe in če ne cel rožni venec, zmolil vsaj nekaj očenašev v zahvalo in priprošnjo Njemu, ki mu je vse žrtvoval — vse zaupal.

Ko mu je starejša Francka dobro dozorela in bila materi in očetu v pomoč ter jo že v marsičem razbremenila, pa je povprašal zanj sin posestnika Čemažarja in jo popeljal na svoj dom v Kleče pri Ježici za — ta mlado. Tam je potem podpirala "tri ogle" pri hiši, rojenice so jima pa natresle 9 otročičev.

Pa je prišla druga svetovna vojna in z njo komunistična revolucija. Sin Jože, fant izredno dober v vsem, je postal najboljša moč pri hiši in v marsičem razbrenjeval zgaranega očeta, je bil v stalni nevarnosti, da ga bodo odvedli partizani v gozdove in ga vpregli v službo komunizma. Če bi se jim pa upiral, bi ga pa na kak drug način odstranili, kot so mnogo drugih. Zato se je javil domobrancem na Dobrovi. Od časa do časa je potem še priskočil večkrat domov v pomoč ob težjih delih. Ob koncu vojne je odšel z drugimi vred v Vetrinj — bil vrjen in ubit nekje v kočevskih gozdovih... Z bratom Jožetom, so pa odšli tudi tri njegove sestre — Marija, Anica in Ljilka — ter tri njegove sestrice — Anica, Julka in Vera ter bratrance Stefan, ki je sedaj v Colorado, ZDA, z družino. Torej je odšlo osem Zorčevih — štirje Levičnikovi in štirje Jarčevi, sinova in hčere dveh dobrih mož bratov. Vse te so sedaj v Torontu poročene, vse s številnimi in iglednimi družinami. "Očetova molitev zida otrokom hiše"...!

Tako sta Levičnikova oče in mati ostala sama doma, na razpolago vsem šikanam in tegobam, ki so se porajale takoj po našem odhodu. Takrat so imeli komando doma najslabše vrste ljudje — pokvarjenci in postopači, ki niso gledali, kaj je moje in kaj tvoje; prilaščali so si vse, kar je njim služilo. Tudi posestvo so zaplenili in kar je bilo najboljšega takoj odvzeli in stalno jima grozili, da ju bodo poglani s posevst. Vendar se pomneje to ni zgodilo.

Najhujše trpljenje je bilo za nju takrat, ko sta zvedela, da so jima ubili sina Jožeta, ki sta toliko upanja polagala vanj. Ker so bile hčere na isti poti s sinom, sta se seveda bala tudi zanj, ter z grozo pričakovala tudi pri njih najhujšega. Strašno je bilo trpljenje in kdor ni občutil takega duševnega trpljenja, si ga sploh ne more predstavljati. Očeta je to trpljenje popolnoma vključilo tako, da je hodil v dve gubi. Oči so od stalnega joka začele odpovedovati tako, da se je moral podvreči operaciji, kar mu je oči zboljšalo.

V zadnjih dveh letih sta bili hčerki Marija in Anica z možema Cvetkom in Mihevcem doma na obisku. Da je bila to po tolikih letih prijetna sprememba za vse, ni treba praviti. Zelo je želel videti še Lojzko, najmlajšega, kakor seveda tudi ona njegova, pa jima ni bilo dano. Se bosta pa z mamo več pogovorili — kajne Lojzka.

Dragi prijatelj Jože! Vem in prepričan sem, da že vživaš mir v BOGU. Izprosi pri Njemu MI-

RU še nam, ki smo ga tako zelo potrebni.

Lojze Ambrožič, st.

V znamenju Miklavža in dobrih del

TORONTO, Ont. — S prihodom adventa se zresnimo od prešernosti in radosti prejšnjih tednov. Sem in tja že zadeva ušesa beseda o božičnih praznikih. Pa ti to se daleč in pot do Jezuščka v jaslicah je treba napraviti in srca ogreti za Njegov prihod. Tako hladno je okrog nas. Zmote časa vise kot težki oblaki na nebu, da čisto ne čutimo žarkov dobrotnega Sonca. Le pričakovanja je polno v duši, da bo jutri lepši dan, svetlejši, da si bomo med seboj delili srečo in mir in bogastvo božjega usmiljenja. Delež pa si moramo sami zaslužiti. Vrata k nebeškim zakladom, ki so skrita v duši, pa moramo sami odpirati z močjo dobrih del in ljubezni. K temu nas uvaja adventni čas.

Še enkrat je v slovo poletju zašumelo v naši cerkveni dvorani. V soboto, 2. decembra, so članice Katoliške ženske like pri Mariji Pomagaj priredile bazar in vaško veselico. Čez dan so razstavljale in prodajale najrazličnejše predmete, ki so jih zbrale ali napravile poštvovalne roke. Po vsej okolici je dišalo po dobrih poticah, ki so jih prejšnje dni pekle za bazar. Zvečer pa so na veselico privabile kar precej domačih in znancev iz široke farne skupnosti. Naša narodna dekleta, oblečena v modra krila in bele bluze z belimi predpasniki so postregla gostom z okusno večerjo (golaš s polento ali zelje s krjavico). Potem pa so se zavrteli ob prijetnih zvokih orkestra "Veseli študentje". Za svojo dobrodelno akcijo so članice KZL izvedle med večerom srečolov. Dobiček bodo poklonile za kritje potnih stroškov dveh novih slovenskih misijonarjev, ki potujeta v afriški misijon na otoku Madagaskar. Tako smo združili zabavno s koristnim in prešli v tihi adventni čas.

V nedeljo, 3. decembra, pa je bila dvorana polna najmlajših. Ob pol petih popoldne jih je obiskal sveti Miklavž v beli obleki z zlato palico in visoko škofsko kapo na glavi. Štirje beli angeli so ga spremljali. Pred njimi pa so oder v zlobnem pričakovanju zasedli parkeljni, katerim so se od jeze, zavisti in sovraštva bleščala oblačila. Bili so prava nadlega in strah; pa dobri otroci, varni pri mamicah in očetih, so se na vse pretege križali, molili in pogumno stali pred Miklavžem, ko je prišla vrsta nanje.

Preljuba domača navada Miklavževanja je v našem Torontu vsako leto svojevrstno doživetje. Je del naše narodne tradicije, ki se ne sme zgubiti ob ameriškem Santa Clausu. Miklavževanje je izrazit kos slovenskega mozaika obredov in navad. Z njim se vrača naša mladost, ko se spomnimo dobrih staršev, ki so nas učili pokorščine, molitve in strahu božjega. Spomnimo se dni, ko so po zaneženih vaških poteh zaropotala verige parkljev. Otroci so se skрили za peči ali v materina krila. Potem pa je kmalu potrkalo na vrata... Včasih je sam sveti Miklavž stopil v hišo. S svetlo palico je mirno odrinil rdečega, kosmatega parklja v kot, včasih pa so mu srebrni angeli pomagali. Joj, kako nas je bilo strah tistega koša, ki ga je črni parkelj nosil na hrbtu. V smrtnem strahu smo zmolili vse, kar smo znali in upali, da nas bodo angelčki varovali. Včasih so nagajivega brata peklenščki malo pobodli z vilami, a v sneg ga

Južnovietnamska OF in Združeni narodi

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Diplomati v ZN so dobili za praznike nov predmet za neskončne debate: kaj naj počno južnovietnamski komunisti v ZN. Gotovo je želja vietnamske OF, da izkoristi govorniški oder v ZN za svojo propagando in da za isti namen naveže tudi stike z vsemi diplomati, kar jih je v ZN. Ali bi pa prišli v New York še s kakšnim drugim namenom, se danes še ne da reči. Najbrže tega niti delegacija OF sama ne bi vedela ob prihodu v New York. Kdor namreč pozna disciplino in rdeči diplomaciji, dobro ve, kako malo samostojnosti imajo zastopniki rdečih vlad. Saj je pokojni ruski zunanji minister Višinski upal komaj kihiti brez dovoljenja iz Kremlja.

Tu se pa začnejo težave za komuniste. Južnovietnamska OF je najprvo odvisna od Ho-Ci-Minha v Hanoi. Brez njegovega

navadno niso odnesli. Dobri sv. Miklavž se je ljubeznivo sklonil k malim glavicam in naročil angelom, naj pogledajo, kaj je pripravljen za nas: suhe hruške in krhlje, pomaranče in piškote, zvezke, svinčnike in nepozabne punčke, konjičke, papirnate Miklavže in angelčke in neskončno domišljijo otroške duše... Mar ne vidite, da ne moremo tega kar tako zavreči ali zamenjati za tujo šaro... Kar zadeva našega Miklavževanja: marsikaj bi se dalo še izboljšati, kar pa ni samo skrb prirediteljev, temveč vse slovenske skupnosti in zlasti staršev, ki upajajo svoj rod v lepoto in bogastvo slovenskih verskih in narodnih običajev. Letošnji obisk je bil nadvse zadovoljiv. Le malo več spoštovanja do sv. Miklavža smo pričakovali, da bi ga skupno spremlili nazaj do nebeških vrat in nekoliko več sijaja na Miklavževem dvoru... Drugo leto se bo dobri škof spet vrnil. Do takrat se bodo pomnožile vrste bistrih glav, katere bodo skrbne mamic pripravile za njegov obisk. Predrzi parkeljni pa si bodo prav tako pridobil naraščaj... Potem pa nam Bog pomagaj.

Sreda, 6. decembra, godovni dan sv. Miklavža, ima za našo farno mladino precej pomena. Svojo kulturno izvežbanost so spremenili v dobrodelnost. Eno uro svoje mladosti so posvetili ubogim in neozdravljivo bolnim v Queen Elizabeth Hospital v Torontu. Člani folklorne skupine "Nagelj" so v ta božični program, pozdrav slovenske torontske mladine bolnikom, vpletli slovenske narodne plesne motive, petje božičnih pesmi, recitacije ob spremljavi glasbe in klavirske točke. Program sta sestavila gg. Ciril Soršak in Peter Čekuta; gđni. Anica in Silvija Otvjak pa sta s harmoniko in kitaro izvrstno prispevali k lepemu večeru. Dekleta so nastopala v narodnih nošah. Navzoči pa so imeli priliko videti tudi slovensko fantovsko narodno nošo. Njihov nastop je bil kot u-trinek božične zvezde, nepričakovano darilo. S hvaležnostjo so spremljali spored in še več želeli.

Naša dekleta in fantje pa upaja, da so s svojo navzočnostjo za kratek čas olajšali bedo in težave in prinesli v mračna življenja žarek božičnega veselja. Naj dobri Bog poplača njihovo nesebično delavnost in jih uspešablja za nadaljnjo izpolnjevanje osebnega in narodnega značaja na podlagi Kristusovega nauka, lepe domovinske ljubezni ter službe umetnosti.

Anica Resnik

ga dovoljenja in njegove vednosti bi ne smela storiti nobenega koraka. Morala bi torej menjati svojo taktiko, kolikokrat bi to zahtevala vlada v Hanoi. Seveda pa moramo dopustiti možnost, da južnovietnamska delegacija OF s tem ne bi bila zadovoljna. Nekateri — očitni optimisti — trdijo že sedaj, da se komunisti iz teh delov Vietnama ne razumejo zmeraj preveč dobro. Zaenkrat pa je treba iz previdnosti računati s slogom med OF in vlado v Hanoi.

Ni pa samostojna niti vlada v Hanoi. Mora poslušati nasvete iz Peipinga in iz Moskve. Navesti se ne bodo praviloma krili, kajti Peiping bo že iz samega kljubovanja skušal zmeraj svetovati to, česar v Moskvi nečajo. Kaj naj Hanoi napravi v tem slučaju? Morda je bila ravno ta "megla" v trikotniku: OF-Hanoi-Peiping-Moskva povod, da so južnovietnamski komunisti izjavili, da jih ne bo v New York. Če bi pa prišli, bi v New Yorku naleteli na nemogočo položaj. Tam bi našli delegacijo saigonske vlade, torej diplomacijo, ki je sploh ne priznava. Ali naj v znak protesta zapustijo ZN?

Optimisti v ZN pa gredo preko vseh teh pomislekov in težav in pravijo: glavno je, da so vietnamski komunisti v ZN in da je tam tudi delegacija saigonske vlade. Naj se izogibajo drug drugemu, kolikor hočejo, v posredne ali neposredne stike bodo vendarle prišli, kot posredovalci bodo moskovski in sate-litski diplomati zmeraj na razpolago. Ta optimizem je na šibkih nokah: Peiping bi se takoj razjezil in stavil ultimati v vietnamski OF bi morala iti domov, morda celo proti svoji volji.

Prihod vietnamske OF delegacije je torej odvisen od vseh drugih okoliščin in ne od taktiziranja ZN in ameriškega državnega tajništva. Temu pa ameriška javnost posveča premalo pozornosti.

Kardinal med gobavce

MONTREAL, Que. — Paul Emile kardinal Leger, nadškof Montreala, je z dovoljenjem papeža Pavla VI. odstopil kot montrealški nadškof in včeraj vzel od nadškofije slovo, da odide v Afriko misijonarit med gobavce.

Za to delo se je 63 let stari kardinal odločil, ko je nekoč bral v časopisu prošnjo "za mi-loščino za gobavce, ki umirajo od lakote". V razgovoru s časnikarji, ki so ga spraševali o tej odločitvi in ob njegovem odhodu iz sveta in z visokega položaja, je dejal E. P. Leger, da današnji svet ne potrebuje toliko lepih besedi kot odločnih dejanj. Kot vedno: besede le mičejo, dajanja pa vlečejo.

Kardinal je povedal, da je v 10 dneh dobil 1500 pisem, 100 od njih takih, v katerih ga "mladi ljudje prosijo, da bi ga spremljali" na njegovih poti. Pripomnil je, da bi moral narediti 100 govorov o Afriki, da bi se morda javila le ena oseba za tako dejanje...

GM pristala na enakost plač v Kanadi

DETROIT, Mich. — General Motors Corporation je pri razgovorih z Unijo avtomobilskega delavstva pristala načelno na enake plače delavstva v ZDA in v Kanadi, postavila se je le na stališče, da bo to vprašanje reševala v razgovorih z zastopniki delavstva v Kanadi.

Gobavci tudi v Torontu

TORONTO, Ont. — Gobavost je v zahodnih deželah zelo redek pojav, vendar so nedavno odkrili zdravniki v Torontu pri nekem 38 let starem gradbenem delavcu to bolezen. Trdijo, da njegova bolezen ni nevarna za širjenje, pa so ga kljub temu začasno v bolnici ločili od drugih ljudi.

Uradna statistika kaže, da živi na področju Toronta 17 gobavcev, katerih bolezen pa je bila ustavljena in ni nevarna več ne za nje ne za njihovo okolico.

Kanada ostane v NATO

OTTAWA, Kan. — Zunanji minister P. Martin je pred svojim odletom v Belgijo na letni posvet članic NATO poudaril, da bo Kanada zvesto izpolnjevala svoje obveznosti do NATO in da nima namena umakniti iz Evrope svoje letalske divizije, kot je nedavno poročal torontski list Globe & Mail.

Velik porast števila nezakonskih otrok

VANCOUVER, B. C. — Po uradnih podatkih je število nezakonskih otrok na področju Vancouverja porastlo od leta 1961 do letos za 46 odstotkov. Oblasti preudarjajo, kako naj bi naraščanje zaustavile in zmanjšale. Glavno sredstvo vidijo v poučevanju mladih deklet o preprečevanju spočetja, ker boj proti "nemoralu" ni več moderen.

Zdi se, da se moderni rod v pogledu spolnega življenja drži načela: Skušnjava se najlažje iznebiš, če se ji — predaš! Res čeden rod se nam obeta!

Jemen spet v kaosu

KAIRO, Egipt. — Jemenskim republikancem se mora slabo goditi, kajti celo njihovi prijatelji v Kairu se ne morejo bati z jemensko republiko. O tem ne pričajo samo govorice, ampak tudi dejstva. V Kairo bi bil na primer moral priti jemenski predsednik Iriani na konferenco, ki naj pripravi dnevni red in gradivo za sestanek na vrhovih, ki se bo vršil prihodnji teden v Rabatu v Maroku. Pa ga ni, zadržali so ga "važni opravila".

V jemenski prestolici Sani se vršijo v nekaterih delih mesta baje poulični boji med republikanci in monarhisti. Točnih in zanesljivih poročil je seveda malo. Značilno je pisanje egiptovskega časopisa o Jemenu.

Časopisje trdi, da so monarhisti pod vodstvom "1.000 belih najemnikov", ki jih je poslala zahodna Evropa in seveda tudi Amerika. V glavnem štabu monarhistov pa seveda sedijo zastupniki ameriške CIA! S tem je pripravljena pot za trditve, da so bili jemenski republikanci poraženi od evropskih najemnikov in ameriške CIA!

Te melodije slišimo vsakokrat, kadar v Aziji ali Afriki levičarji zgubljajo bitke z desničarji. Zato novice iz Kaira o Jemenu niso prav nič originalne.

Stari vseljenci bodo lažje dobili državljanstvo?

WASHINGTON, D. C. — V Kongresu je le malokdo opazil, da je predstavniki dom izglasoval dodatek k imigracijskemu zakonu, ki bo koristil starim vseljencem. Sedaj velja namreč zahteva, da mora vsak kandidat za državljanstvo znati angleščino v govoru in pisavi. Resda so bile oblasti v tem pogledu pri starih kandidatih in kandidatinjah zelo obzirne, pa je vendarle ta pogoj prestrašil marsikaterega vseljenca, da ni posilil za državljanske pravice, ker ni obvladal jezika v besedi in pisavi.

Novi zakonski dodatek odreja, da vseljenci, ki so stari nad 50 let in so že 20 let v naši deželi niso obvezani, da polagajo izpit v jeziku. To bo prišlo prav ve-

likemu številu vseljencev filipinskega, kitajskega in japonskega porekla na Havajskih otokih, pa tudi mehiškim vseljencem v državah Texas in Kaliforniji. Je pa tudi nekaj priseljencev iz Evrope, ki se bodo sedaj poslužili te olajšave.

Upajo, da senat ne bo nasprotnoval predlogu, ker ga zagovarja par vidnih južnih senatorjev.

Italija išče nafto v Jadranskem morju

RIM, It. — V Italiji je ves promet z nafto in vsa predelava afte v rokah državnega monopola ENI, ki pa včasih opravlja svoje posle v sodelovanju z zasebnimi domačimi in tujimi podjetji. To podjetje je sedaj dobilo nalogo, da preišče ves zahodni del Jadranskega morja, ali ne bi bilo mogoče tam iskati nafto in prirodni plin.

ENI je razdelila vse področje na štiri dele. V severnem delu ob obali od Trsta do Ankone bodo preiskave kmalu končane, v srednjem delu bodo končane do spomladi, v južnem pa do konca l. 1968. ENI bo del svojih koncesij odstopila zasebnim podjetjem, med njimi tudi petim ameriškim kompanijam, ki delajo z ENI že okoli Sicilije, Sardinije in v južni Italiji.

CLEVELAND, O.

Ženske dobijo delo

Razpis službe
Uprava Ameriške Domovine išče izkušeno in zanesljivo uradnico z znanjem slovenščine in angleščine, tipkanja in splošnih pisarniških del. Nastop službe z januarjem 1968. Pismene ponudbe na Ameriško Domovino. (x)

Moški dobijo delo

Pomočnika sprejememo
za našo izdelovalnico klobas. John Cech's Sausages, 478 E. 152 Street at N. Marginal Drive. Telefon: IV 6-1944. (12, 14, 18 dec)

Gear Cutter - Grinder

(External)
VICTOR R.
Browning Co.
38294 Pelton Road
Corner Lost Nation Road,
Willoughby, Ohio
(238)

MALI OGLASI

V najem
2-sobno stanovanje za \$30 in 3-sobno stanovanje za \$36.50, v fari sv. Vida, vroča voda. Kličite FA 1-3204. (x)

Stanovanje v najem
Lepo 5-sobno stanovanje v duplex hiši, blizu cerkve sv. Vida, se odda v najem. Za pojasnila kličite: FA 1-3204. (x)

Naprodaj
E. 45 St., lepo veliko poslopje, ekstra stanovanje zgoraj; gorak dom za veliko družino. Velik lot, garaža za 3 kare.

JOS. P. MULL, Broker
UT 1-2345
(238)

V najem
Pet lepih sob se odda, spodaj, na 1251 E. 74 St., blizu Superior. Kličite 391-3071. (241)

Sobe za samce
Oddamo opremljene spalne sobe za moške. Idealno za upokojece. Blizu avtobusa in rapida, na 11900 Madison Ave. Lakewood. Vprašajte v restavraciji. (239)

V najem
Petsobno neopremljeno stanovanje, spodaj, na 1235 Addison Rd., plinski furnez, zmerna najemnina. Za pojasnila kličite 432-9066. —(239)

Kovač Peregrin

(Bajka. — Spisal J. E. Rubin.)

Cesar sam je z vojskovodji obupaval sredi tabora. Peregrin se je ustavil pred cesarjem in rekel:

"Prišel sem, cesar, kakor si ukazal. Bojeval se bom, kakor boš zapovedal."

Cesarju je bil Peregrin prav všeč, kakor se je zdelo; celo nasmehnil se mu je.

"Ti boš ostal vedno pri meni," je rekel potem, "vidim, da si močan." Peregrin je z eno roko trikrat vzdignil kladio pred njim.

"Zapustil sem mater, cesar, in želim boja. Tudi nevestico imam in nazaj k njej pojdem." Spustil je kladio na tla in gledal cesarja. Cesar je bil še mlad mož, šibkega telesa in majhnih brčic; kakor otrok se mu je zdel, vnet, a neizkušen.

Okoli stoječi generali so izkušali dvigniti kladio, a zardeli so od sramote, ker ga niso mogli. Tudi cesarju ga je ponudil Peregrin, češ, poskusi ga vzdigniti, če moreš, a cesar ni hotel niti poskušati in je rekel:

"Kaj bom poskušal, ko vem, da ga ne..." a sram ga je vendar le bilo.

"Za jutri le pripravi svojo moč," je rekel cesar in odšel z generali dalje.

Peregrinu se je zdelo malo ošabno, a prijel se je za brke, dolge in mogočne, in čez pas se je pretisnil, kakor bi hotel reči: Saj me je le nekaj... vas pa tako malo...

Vojska je ležala in počivala za jutrišnji naskok. Generali so malo namrdnili obraz, po taboru pa so zastokali ranjenci; radi bi se bili bojevali.

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

DOCTOR'S OFFICE & PRACTICE for sale in southwest industrial location. Patients records and equipment. Due to death. 749-1912.

(241)

LYONS BY OWNER

Store for Sale. Equipped for full grocery, delicatessen, butcher shop. HI 7-6175

TV SHOP

Fully equipped. For sale cheap or will sell separately.

CA 6-0759 or CH 3-0359

REAL ESTATE FOR SALE

AUSTIN BY OWNER
Newly remodeled, recently decorated, 3 bdrm. frame residence. 1st fl. air cond. gas ht. 2 porches, 2 car gar. Columbus Pk. Assumption Greek Resurrection Catholic & Emet Schls. All trans. \$11,000 Reas. 848-9395 (239)

WOOD DALE BY OWNER
Beautifully landscaped. 3 bdrm. all face brk. ranch. Fin. bsmt. 2½ car att. garage. Very lge. wooded lots. Can be divided. 595-9453

LIBERTYVILLE BY OWNER
8 rm., 3 bdrm., 1½ baths, Brk. raised ranch. ½ acre landscaped. Cent. air cond. Blt-in kit. 2-c. att. htd. gar. Crpt. drapes, storms, screens, Fam. rec. rm. Close to everything. PH: 362-2775 (238)

OAK FOREST BY OWNER
6 rm. brk. split level, 3 bdrms., 1½ baths, mod. kit. w-w crptg. large lot, Priced mid \$20's. Near everything. Open house Sunday 1-5. 687-5625. (238)

mi drugimi, in ker ga niso še nikoli videli in se jim je zdel nevaren, so se vrgli vsi najmočnejši naravnost nanj; on pa je začel s kladivom mahati po turških glavah, mlatil je grozno okoli sebe in pogani so odletavali mrtvi kakor muhe pod muhalnikom. Vojaki so dobili pogum in so drli za Peregrinom; tudi cesar se je zagnal jezen kar v prve vrste in za njim generali. Turki so se bili z vsemi silami, a kaj? Čeli kupi so jih obležali. Deset Turkov na en mah. Takega še ni mati rodila, so si mislili Turki in se jeli s strahom umikati. Peregrina ni dosegel, ni zadel nihče. Oči so mu sijale od veselja, včasih mu je jeza pokrila obraz, žile na roki so se napele in mahnil je še silneje in padla je nova vrsta... Turki pa v beg... Ko cesar to zapazi, se opogumi znova in gnali so se za Turki naprej. Peregrin je mlatil s kladivom, pred njim pa so bežale cele vrste. Na vse strani so bežali. Cesar se je z vojsko počil. Zavpili so: hura! in plegli po tleh. Ko so si od prevelikega veselja odpočili, je prišel cesar prav k Peregrinu in je rekel:

"Ti si junak — rešil si me. Plačilo ti ne odide... Obdaril te bom z bogastvom in zemljo." Peregrinu pa ni bilo za bogastvo in zemljo in je rekel: "Kar ukažeš, cesar, to storim."

In zopet so vstali in šli za Turki. Podili so jih tja v globoko Turčijo, čez mejo, daleč še od Donave in vsem na čelu

strašni kovač Peregrin s svojim kladivom. Zmago za zmago so pridobili in vso zemljo, ki so jo prej vzeli Turki.

Peregrin je postajal bolj in bolj bojevit. Mnogo pogumnih generalov je že padlo. Ko so prišli že čisto blizu morja v turško zemljo, je prišla nova vojska. Spet je bil Peregrin prvi junak. Cesarja pa je jezilo, da mu Peregrin pribori vse zmage; hotel se je tudi sam izkazati, a bil je mlad in neizkušen; hotel je junaških del, junaške slave; zagnal se je v najhujši boj med Turke, planili so vsi besni nanj, zadel ga je puščica v grlo — in padel je mrtev in okrog njegove kup vojakov in Turkov. Začel se je grozen boj. Puščice so frčale mimo oči borečega se Peregrina, krogle so ubijale na desni in levi, a njega ni zadela nobena in bil je po glavah Turkov, da je skoro sam ostal, ker je vse bežalo. To je bila zmaga na turški zemlji. Ker so morali generali žalovati za cesarjem in cesarici naznaniti, da je postala vdova, so se vrnili nazaj z ostankom vojske. Med njimi je stopal kovač Peregrin s kladivom in dočim so drugi peli, je on molče korakal z njimi. Žele je še boja in zmaga.

Vse cesarjeve dežele je napolnilo veselje zaradi zmaga in vsi so slavili močnega kovača. On pa ni bil vesel; žele je še boja in zmaga...

Vrnili so se na Dunaj. Zelo so jih slavili ljudje in pozabili skoro žalovati za cesarjem. A ko so jim naznali, da je cesar ubit od Turkov, so žalovali cele tedne potem.

Cesarica je zelo jokala, ko so ji pripeljali cesarja mrtvega domov. Oblekla se je črno in govorila ni z nikomur; kaj so bile nje zmage, ko ni imela več cesarja! Prišli so generali pred njo z vso vojsko, ki je dobila na Dunaju za prestande trude mnogo jesti in piti; generali so skesano potegnili sablje in jih uklonili pred njo, upognili so glave, kakor bi hoteli reči: Tu imaš nas, če smo krivi, da njega ni. Storili smo, kar smo mogli; tako je bilo usojeno; ni bilo mogoče drugače. Mi sami smo trpeli, bili se in se vojskovali; glej, priborili smo zmaga in deželo dobili nazaj. A cesarica se ni dala utolažiti. Vstala je pred njimi visoko gori na stopnicah in rekla s trdim glasom:

"Kdo mi ga maščuje?" Vsi o molčali in še nižje upognili glave, kakor bi vsi z enim glasom govorili: Ni mogoče, vaša milost. Glej nas, tvoje sužnje, storimo vse, a to — ni mogoče. Najmlajšemu

iz njih je padla sablja iz rok. Cesarica je čakala odgovora in gledala poveljnike in vojsko pred seboj. Dolgo je trajal molk, odgovora ni bilo od nikoder. Smrtno tiho je bilo. Peregrin je stal prav tam vzdaj in gledal cesarico. Bila je mlada in lepa, da se je nehote spomnil na svojo nevestico. Dunajčanje so ga obsuli in ga radovedno ogledovali, a on se ni menil za nje. Ko je pomislil na besede nesrečne cesarice, je stisnil kladio v roki. Misli je, kako bi zopet prišel v boj; lahko bi si priboril milost pri cesarici; cesar mu je obljubil, da ga obdaruje, cesarica bi ga nagradila z darovi in on bi smel domov, pa bi morda celo njegova nevestica bila tako lepo oblečena ko cesarica. Neka ošabnost je prišla nad Peregrina — hotel je naprej, naprej. Ko bi prišel celo na cesarski dvor, s seboj bi pripeljal mater in nevestico, ali pa bi ne bil več kovač in bi lahko potem vodil vojske. Veselje je imel nad Turki. Sto misli ga je motilo in tedaj je cesarica drugič vprašala:

"Kdo mi ga maščuje?" Zopet molk. Peregrinu se je zmracilo lice. Ljudstvo je šumelo po trgu in vojska je stala tiho, generali pa so imeli poniknjene glave... Češ, slu-

V blag spomin

DRUGE OBLETNICE ODKAR JE ODŠLA ZA VEDNO OD NAS, NAŠA LJUBLJENA SOPROGA, MAMA IN STARA MAMA

Jerica Penko

dne 12. decembra 1965

Kako le nam mineva čas, kako življenja čas beži, kar šla za vedno si od nas, kako pogrešamo Te vsi.

Pri Bogu uživaj večni mir, naj On Ti milost dodeli, Le to nam je tolažbe vir, da enkrat združimo se vsi.

MATEVŽ, soproga
EMA, hčerka
VNUKINJE IN VNUKI

Cleveland, O. 12. decembra 1967.

zimo ti z vsem, a tu ni mogoče; vse bi storili, toda tu se konča naša moč. Cesarica jih je gledala srepo in dvignila roko nad njimi. In tretjič je vprašala:

"Kdo mi ga maščuje?" Ljudstvo je zašumelo. Kakor iz spanja se je vzbudil Peregrin in samo od sebe mu je ušlo iz ust: "Jaz."

Močan glas se je razlegal

iz ozadja vojske do cesarice. "Kdo?" je vprašala radostno. Generali so dvignili glave, in ljudstvo je zarjulo od veselja. Vsi so gledali, kdo si je vzel tako težavno nalogo.

(Dalje prihodnjič)

Pojasnilo

"Vedno, kadar sedem k klavirju, se začne ta tepec dreti." "Draga moja, meni se zdi, da je otrok — preveč muzikaličen."

MULLALLY POGREBNI ZAVOD

Nahaja se med Memorial Shoreway in Lake Shore Blvd.
365 E. 156th St. KE 1-9411

- ★ Vse predpriprave v naši posebni privatni sobi.
- ★ Vera, narodnost in privatni običaji upoštevani.
- ★ Parkirni prostor. Zračevalni sistem.

24 urna ambulančna posługa in aparat za vdihavanje kisika.

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

(K. S. K. J.)

nudi ljubezno bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA sprejema moške in ženske od 18. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- Izdaja najmodernejše vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino:
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo po \$1.00 ali \$2.00 na dan;
- članom posodi denar po 5% obresti za nakup doma.

K.S.K.J. je najstarejša slovenska podporná organizacija v Ameriki.

Premoženje ----- \$16,300,000.00
Članov - 45,000 ----- Certifikatov - 47,500
Veljavna zavarovalnina --- \$39,700,000.00
Solventnost - 118.99%

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K. S. K. J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

DRUŠTVENI IMENIK

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asessmenta in druge kratke vesti. Dobijo terej za \$12 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotove tudi prilžnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

NENAVADNI PRIMEREK — V morskem akvariju v Miami, Fla., imajo med drugimi tudi tole "širokousto" ribo. Kljub velikim ustom pa ni riba prav nič nevarna, je preje plašna kot napadalna.